

P6_TA(2006)0018

Homofobija Eiropā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par homofobiju Eiropā

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskās un Eiropas cilvēktiesību ievērošanas saistības, kuras noteiktas ANO Cilvēktiesību konvencijā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijā,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības noteikumus par cilvēktiesībām, un īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartu¹, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 6. un 7. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, ar ko Kopienai uztic pilnvaras pieņemt tiesību aktus, kas paredz dažāda veida diskriminācijas, tostarp seksuālās orientācijas dēļ, izskaušanu, un kas sekmē vienlīdzības principa īstenošanu,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības² un 2000. gada 27. novembra 2000/78/EK ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju³, kas aizliedz tiešu vai netiešu diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantu, kurā aizliegta „jebkāda veida diskriminācija uz jebkāda pamata, tostarp dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās un sociālās izcelšanās, ģenētisko īpašību, valodas, ticības vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ”,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā homofobiju var definēt kā neizprotamas bailes un nepatiku pret homoseksuālismu un homoseksuāliem cilvēkiem — lezbietēm, gejiem, biseksuālām personām un transpersonām (LGBT), un kuras pamatā ir aizspriedumi, kas līdzīgi rasismam, ksenofobijai, antisemitismam un seksismam;
- B. tā kā homofobija parādās gan privātā, gan publiskā sfērā dažādās izpausmēs, piemēram, naida pilnās runās un mudinot uz diskrimināciju, kā izsmiekls, verbāla, psiholoģiska un fiziska vardarbība, kā arī vajāšana un slepkavība, diskriminācija, pārkāpjot vienlīdzības principu, personu tiesību neattaisnojama un nepamatota ierobežošana, kas ir bieži slēptas aiz tādiem attaisnojumiem kā sabiedriskā kārtība, reliģiskā brīvība un sirdsapziņas brīvība;
- C. tā kā vairākās ES dalībvalstīs ir notikusi virkne plaši presē un NVO ziņojumos izskanējušu uztraucošu gadījumu, sākot ar geju praidi jeb vienlīdzības prasību demonstrāciju aizliegšanu līdz vadošo politisko un reliģisko vadītāju musinošiem, naida pilniem vai

¹ OV C 364, 18.12.2000, 1.lpp.

² OV L 180, 19.7.2000, 22.lpp.

³ OV L 303, 2.12.2000, 16.lpp.

draudošiem izteikumiem, policijas nespēju nodrošināt pienācīgu aizstāvību vai pat mierīgu demonstrāciju izklīdināšanu, homofobiski noskaņotu grupu vardarbīgas demonstrācijas, grozījumu ieviešana konstitūcijās ar skaidru mērķi aizliegt viena dzimuma partnerattiecības;

- D. tā kā vienlaikus dažos gadījumos ir novērota pozitīva, demokrātiska un iecietīga plašas sabiedrības, pilsoniskās sabiedrības, vietējo un reģionālo iestāžu attieksme, nosodot homofobiju, kā arī tiesību sistēmu rīcība, līdzsvarojot visizteiktākās un pretlikumīgākās diskriminācijas formas;
- E. tā kā viena dzimuma partneri dažās dalībvalstīs nebauda visas tiesības un aizsardzību, kāda ir precēto pretēja dzimuma partneriem, tādējādi ciešot no diskriminācijas un neizdevīga stāvokļa;
- F. tā kā vienlaikus vairāk valstu Eiropā virzās uz priekšu, lai garantētu vienādas iespējas, iekļaušanu un cieņu un lai nodrošinātu aizsardzību pret diskrimināciju seksuālās orientācijas, dzimumu izpausmes un dzimumu identitātes dēļ, kā arī viena dzimuma partneru ģimeņu atzīšanu;
- G. tā kā Komisija ir paziņojusi par tās apņemšanos garantēt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu ES un ir izveidojusi par cilvēktiesību ievērošanu atbildīgo komisāru grupu;
- H. tā kā ne visas ES dalībvalstis savos tiesiskajos regulējumos ir ieviesušas pasākumus, lai aizsargātu transpersonu (LGBT) tiesības, kā prasīts Direktīvā 2000/43/EK un Direktīvā 2000/78/EK, kā arī visas necīnās pret diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ un par vienlīdzības nodrošināšanu;
- I. tā kā turpmāka rīcība ir nepieciešama gan ES, gan dalībvalstu līmenī, lai izskaustu homofobiju un veicinātu brīvības kultūru, iecietību un vienlīdzību dalībvalstu iedzīvotāju vidū un valstu tiesiskajā regulējumā,
 - 1. noteikti nosoda jebkādas diskriminācijas izpausmes seksuālās orientācijas dēļ;
 - 2. aicina dalībvalstis nodrošināt aizsardzību LGBT personām pret homofobiska naida pilniem izteikumiem un vardarbību un nodrošināt viena dzimuma partneriem tādu pašu cieņu un aizsardzību kā pārējai sabiedrības daļai;
 - 3. prasa dalībvalstīm un Komisijai stingri nosodīt homofobiska naida pilnus izteikumus vai naida kurināšanu un mudināšanu uz vardarbību un nodrošināt, ka visos līgumos garantētās tiesības uz demonstrācijām tiktu īstenotas dzīvē;
 - 4. aicina Komisiju nodrošināt, ka diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ visās dzīves jomās tiek aizliegta, papildinot tiesisku instrumentu pret diskrimināciju, par pamatu izmantojot Līguma 13. pantu, vai ierosinot jaunas direktīvas, vai ierosinot vispārēju sistēmu, kas aptvertu visu diskriminācijas pamatu izskaušanu visās dzīves jomās;
 - 5. prasa dalībvalstīm un Komisijai pastiprināt cīņu pret homofobiju, organizējot izglītojošus pasākumus, tādus kā kampaņas skolās, universitātēs un plašsaziņas līdzekļos pret homofobiju, kā arī izmantojot administratīvus, tiesu iestāžu un juridiskos līdzekļus;
 - 6. atgādina tā nostāju attiecībā uz iniciatīvu par priekšlikumu lēmumam par Eiropas gadu vienlīdzīgām iespējām visiem, ka Komisijai jānodrošina, ka vienādi tiek aplūkoti visi tie

diskriminācijas veidi, kuri minēti EK Līguma 13. pantā un priekšlikuma 2. pantā, kā tas paredzēts Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra pozīcijā par priekšlikumu¹, un atgādina Komisijai par tās solījumu stingri uzraudzīt šo jomu un sniegt ziņojumu Eiropas Parlamentam;

7. prasa Komisijai nodrošināt, lai visas dalībvalstis transponētu Direktīvu 2000/78/EK un to atbilstīgi īstenotu, un lai uzsāktu tiesvedību pret dalībvalstīm, kas pieļāvušas pārkāpumus attiecībā pret šo direktīvu; turklāt aicina Komisiju nodrošināt, lai gada ziņojumā par pamattiesību aizsardzību ES tiktu iekļauta pilnīga un visaptveroša informācija par to noziegumu un vardarbības biežumu dalībvalstīs, ko izraisa homofobisks naids;
8. prasa Komisijai iesniegt priekšlikumu direktīvai par aizsardzību pret diskrimināciju visa veida izpausmēs jebkāda pamata dēļ, kā minēts Līguma 13. pantā, un kuram ir tāda pat darbības joma kā Direktīvai 2000/43/EK;
9. prasa komisijai apsvērt kriminālsodu pielietošanu pārkāpumu gadījumos attiecībā uz 13. panta direktīvām;
10. aicina visas dalībvalstis uzsākt jebkurus citus pasākumus, kurus uzskata par atbilstīgiem cīņā pret homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, kā arī veicināt un īstenot vienlīdzības principu sabiedrībā un tiesiskajā regulējumā;
11. prasa dalībvalstīm ieviest tiesību aktus, lai izskaustu diskrimināciju, kam pakļauti viena dzimuma partneri mantojuma, īpašuma lietās, nomāšanas, pensijas, nodokļu, sociālās drošības jomā utt.;
12. atzinīgi vērtē pasākumus, ko nesen veikušas vairākas dalībvalstis, lai uzlabotu transpersonu stāvokli, un nolēm j organizēt semināru labākās pieredzes apmaiņai 2006. gada 17. maijā (Starptautiskajā dienā pret homofobiju);
13. atkārti tā prasību Komisijai iesniegt priekšlikumus, kas garantētu brīvību pārvietoties ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, un viņu reģistrētajiem viena vai otra dzimuma partneriem, kā tas minēts Eiropas Parlamenta 2004. gada 14. oktobra rekomendācijā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nākotni²;
14. aicina attiecīgās dalībvalstis beidzot pilnībā atzīt, ka homoseksuāli cilvēki tika vajāti un bija upuri nacistu režīma laikā;
15. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju, Komisijai, kā arī dalībvalstu, kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu valdībām.

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0489.

² OV C 166 E, 7.7.2005, 58. lpp.